

13. ZASADA WARIACYJNA HAMILTONA, RACHUNEK WARIACYJNY

ROZWAŻMY UKŁAD P-TÓW MATERIALNYCH LUB BRYŁ SZTYWNYCH Z DWUSTRONNAMI WIĘZAMI HOLONOMICZNYMI DOSKONAŁYMI, ORAZ SIŁAMI DLA KTÓRYCH ISTNIEJE UOGÓLNIENIA ENERGIA POTENCJALNA. UKŁAD TAKI OPISANY JEST PRZEZ LAGRANŻJAN $L(q, \dot{q}, t)$.

DEF. DZIAŁANIE HAMILTONA

W PRZEDZIALE CZASU (t_0, t_1) , TO FUNKCJONAL RUCHÓW $q(t)$

$$S[q] = \int_{t_0}^{t_1} L(q, \dot{q}, t) dt$$

RUCHY $q(t)$ NIEKONIECZNE RZECZYWISTE (FIZYCZNE).

WARIACJA DZIAŁANIA (ODPOWIEDNIK RÓZNICZKI DLA ZWYKŁEJ F-CJI)

PRZY WARIACJI (ZMIANIE) RUCHU: (BEZ WARIACJI CZASU)

$$\begin{aligned} q(t) &\rightarrow q'(t) = q(t) + \delta q(t), \\ \dot{q}(t) &\rightarrow \dot{q}'(t) = \dot{q}(t) + \frac{d\delta q(t)}{dt} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \delta S &= \delta \int_{t_0}^{t_1} L(q, \dot{q}, t) dt = \int_{t_0}^{t_1} \sum_{i=1}^f \left(\frac{\partial L}{\partial q_i} \delta q_i + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \frac{d\delta q_i(t)}{dt} \right) dt = \\ &= \int_{t_0}^{t_1} \sum_{i=1}^f \underbrace{\left(\frac{\partial L}{\partial q_i} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right)}_{\text{R-NA LAGRANGE'A}} \delta q_i dt + \sum_{i=1}^f \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \delta q_i \Big|_{t_0}^{t_1} \end{aligned}$$

DLA WARIACJI RUCHU BEZ WARIACJI NA KOŃCACH PRZEDZIAŁU, $\delta q(t_0) = \delta q(t_1) = 0$. OSTATNIA SUMA ZNIKA, A POZOSTAŁA RÓWNIŚĆ ZACHODZI DLA DOWOLNEJ δq_i WEWNĄTRZ PRZEDZIAŁU (t_0, t_1) . OZNACZA TO:

$$\delta S = 0 \Leftrightarrow \text{R-NA LAGRANGE'A} \text{ w RODZAJU}$$

WNIOSEK: ZASADA WARIACYJNA HAMILTONA:

W DANYM PRZEDZIALE CZASU RUCHEM RZECZYWISTYM (SPOŚRÓD WSZYSTKICH HIPOTETYCZNIE MOŻLIWYM) JEST TAKI RUCH, DLA KTÓREGO WARIACJA DZIAŁANIA δS ZNIKA (PRZY DOWOLNYCH WARIACJACH δq T.ZE)
 $\delta q(t_0) = 0 = \delta q(t_1)$

UWAGA: WARIACJA FUNKCJONALU (NP. DZIAŁANIA) TO ODPowiednik Różniczki dla f-cji; JEJ ZNIKANIE TO WARUNEK KONECZNY WYSTĄPIENIA EKSTREMUM TEGO FUNKCJONALU. MOŻNA POKAZAĆ, ŻE DLA ODPowiedNIO MAŁYCH PRZEDZIAŁÓW CZASU, ZASADA WARIACYJNA HAMILTONA OZNACZA ZASADĘ NAJMNIEJSZEGO DZIAŁANIA. (EKSTREMUM \rightarrow MINIMUM).

PRZYKŁAD: OSCYLATOR HARMONICZNY, $L = \frac{1}{2} m \dot{x}^2 - \frac{1}{2} m \omega^2 x^2$ (1-WYMIAROWY)

ROZWAŻMY RUCH W PRZEDZIALE CZASU $(0, t_1)$, T.ZE $x(0) = 0$, $x(t_1) = x_1$.

RUCH RZECZYWISTY: $x = A \sin(\omega t)$; SKORO $x(t_1) = x_1$, TO $A = \frac{x_1}{\sin(\omega t_1)}$
CZYLI:
 $x = \frac{x_1}{\sin(\omega t_1)} \sin(\omega t)$.

• DZIAŁANIE DLA RUCHU RZECZYWISTEGO:

$$S_{\text{RZECZ.}} = \int_{t_0}^{t_1} dt \left[\frac{1}{2} m \omega^2 \frac{x_1^2}{\sin^2(\omega t_1)} \underbrace{\cos^2(\omega t)}_1 - \frac{1}{2} m \omega^2 \frac{x_1^2}{\sin^2(\omega t_1)} \underbrace{\sin^2(\omega t)}_1 \right] =$$
$$= \frac{m \omega^2 x_1^2}{2 \sin^2(\omega t_1)} \int_0^{t_1} \cos(2\omega t) dt = \frac{m \omega^2 x_1^2}{2 \sin^2(\omega t_1)} \cdot \frac{\sin(2\omega t_1)}{2\omega} =$$
$$= \frac{m \omega x_1^2}{2} \operatorname{ctg}(\omega t_1) = \left[\begin{array}{l} \text{ROZWINIĘCIE} \\ \text{DLA} \\ 0 < \omega t_1 < \pi \end{array} \right] = \frac{m \omega x_1^2}{2} \left(\frac{1}{\omega t_1} - \frac{\omega t_1}{3} + (\text{WRAZY WJEMME}) \right)$$

• DZIAŁANIE DLA (HIPOTETYCZNEGO) RUCHU $x = \frac{x_1}{t_1} t$:

$$S_{\text{HIPOT.}} = \frac{1}{2} m \frac{x_1^2}{t_1^2} \int_0^{t_1} dt (1 - \omega^2 t^2) = \frac{m x_1^2}{2 t_1^2} \left(t_1 - \frac{\omega^2 t_1^3}{3} \right) = \frac{m \omega x_1^2}{2} \left(\frac{1}{\omega t_1} - \frac{\omega t_1}{3} \right)$$

CZYLI RZECZYWISTE $S_{\text{RZECZ.}} < S_{\text{HIPOT.}}$

UWAGA: NOCIE SPOJRZENIE NA RUCH - UKŁAD PORUSZA SIĘ TAK, BY OSIĄGNĄĆ PEWEN CEL (OPIS TELEOLOGICZNY). INACZEJ W RÓWNIANIACH RUCHU (OPIS KAUZALNY/PRZYCZYNOWY) - ZMIANA UKŁADU ZADANA PRZEZ SIŁY W KAŻDEJ KOLEJNEJ CHWILI.

RACHUNEK WARIACYJNY

ZASADA WARIACYJNA HAMILTONA MA TAKĄ FORMĘ JAK PODSTAWOWE TWIERDZENIE RACHUNKU WARIACYJNEGO:

ZNIKANIE WARIACJI FUNKCJONALU $I = \int_{x_A}^{x_B} F(y, y', x) dx$ DLA F-CJI $y=y(x)$

PRZY DOWOLNYCH WARIACJACH δy ZNIKAJĄCYCH NA BRZEGACH PRZEDZIAŁU, $\delta y(x_A) = \delta y(x_B) = 0$ JEST RÓWNOWAZNE TEMU, ŻE $y(x)$ SPEŁNIA R-NIA EULERA-LAGRANGE'A:

$$\frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial y'} - \frac{\partial F}{\partial y} = 0$$

OZNACZMY $y_A = y(x_A)$, $y_B = y(x_B)$

Dowód:

ROZWAZMY 1-PARAMETROWĄ RODZINĘ F-CJI PRÓBNYCH $\tilde{y}(x, \epsilon)$, T. ŻE:

- $\forall \epsilon \quad \tilde{y}(x_A, \epsilon) = y_A$ ORAZ $\tilde{y}(x_B, \epsilon) = y_B$
- $\tilde{y}(x, 0) = y(x)$ = POSzukiwana FUNKCJA (EKSTREMUM I)
- $\tilde{y}(x, \epsilon)$ I JEJ 1. I 2. POCHODNE SĄ CIĄGŁYM FUNKCJAMI ARGUMENTÓW

W TAKIM RAZIE CAŁKA $I(\epsilon) = \int_{x_A}^{x_B} F(\tilde{y}, \tilde{y}', x) dx$ JEST F-CJĄ ϵ , PRZYJMĄCĄ EKSTREMUM DLA $\epsilon=0$, WIEZALEŻNIE OD WYBRANEJ RODZINY KOSZYKÓW $\tilde{y}(x, \epsilon)$

TOTEŻ:

$$0 = \left. \frac{dI}{d\epsilon} \right|_{\epsilon=0} = \left. \frac{d}{d\epsilon} \int_{x_A}^{x_B} F(\tilde{y}, \tilde{y}', x) dx \right|_{\epsilon=0} = \int_{x_A}^{x_B} \left[\frac{\partial F}{\partial \tilde{y}} \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} + \frac{\partial F}{\partial \tilde{y}'} \frac{\partial \tilde{y}'}{\partial \epsilon} \right] dx =$$

$$= \boxed{\text{ZMIANA KOLEJNOŚCI POCHODNYCH}} = \int_{x_A}^{x_B} \left[\frac{\partial F}{\partial \tilde{y}} \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} + \frac{\partial F}{\partial \tilde{y}'} \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} \right] dx = \boxed{\text{PRZEL CZĘŚCI}} =$$

$$= \int_{x_A}^{x_B} \left[\frac{\partial F}{\partial \tilde{y}} \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} - \left(\frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial \tilde{y}'} \right) \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} \right] dx + \underbrace{\frac{\partial F}{\partial \tilde{y}'} \cdot \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} \Big|_{x_A}^{x_B}}_{=0 \text{ (WARIACJA NA KOŃCACH PRZEDZIAŁU ZNIKA)}} =$$

$$= \int_{x_A}^{x_B} \frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} \left[\frac{\partial F}{\partial \tilde{y}} - \frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial \tilde{y}'} \right]_{\epsilon=0} dx$$

TO ZACHODZI DLA DOWOLNEJ F-CJI PRÓBNEJ $\tilde{y}(x, \epsilon)$, CZYLI $\frac{\partial \tilde{y}}{\partial \epsilon} \Big|_{\epsilon=0}$ JEST DOWOLNA,

ZATEM ZNIKAĆ MUSI CAŁY CZŁON:

$$\left| \frac{\partial F}{\partial y} - \frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial y'} = 0 \right| \quad \text{R-NIA EULERA-LAGRANGE'A}$$

uwaga:

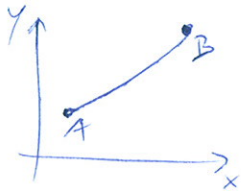
$$\begin{aligned} \frac{d}{dx} \left(y' \frac{\partial F}{\partial y'} - F \right) &= \cancel{y'' \frac{\partial F}{\partial y'}} + y' \frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial y'} - \frac{\partial F}{\partial y} y' - \cancel{\frac{\partial F}{\partial y'} y''} - \frac{\partial F}{\partial x} = \\ &= y' \left(\frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial y'} - \frac{\partial F}{\partial y} \right) - \frac{\partial F}{\partial x} \end{aligned}$$

ZATEM, JEŚLI $\frac{\partial F}{\partial x} = 0$ - CZYLI F-CJA PODCAŁKOWA NIE ZALEŻY
JAWNE OD x - TO ZAMIAST R-NAW LAGRANGE'A WYSTARCZY
ROZWIĄZAĆ PROSTSZY WARUNEK

$$\underbrace{y' \frac{\partial F}{\partial y'} - F = \text{const}}$$

PRZYKŁAD 1

NAJKRÓTSZA LINIA ŁĄCZĄCA PUNKTY NA PŁASZCZYŹNIE

INFINITEZYMALNY ELEMENT DŁUGOŚCI WYKRESU KRZYWEJ $y(x)$:

$$ds = \sqrt{dx^2 + dy^2} = \sqrt{1 + y'^2} dx,$$

CZYLI DŁUGOŚĆ KRZYWEJ:

$$I = \int_{x_A}^{x_B} \sqrt{1 + y'^2} dx$$

ZATEM ROZWIĄZUJEMY R-NA EULERA-LAGRANGE'A DLA $F = \sqrt{1 + y'^2}$:

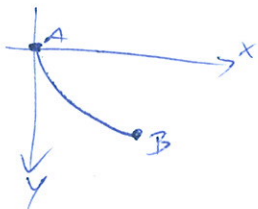
$$\begin{aligned} 0 &= \frac{d}{dx} \frac{\partial F}{\partial y'} - \frac{\partial F}{\partial y} = \frac{d}{dx} \cdot \frac{y'}{\sqrt{1 + y'^2}} \Rightarrow \frac{y'}{\sqrt{1 + y'^2}} = \text{const} \Rightarrow y' = \text{const} \\ &\Rightarrow \underline{y = ax + b} \end{aligned}$$

CZYLI ROZWIĄZANIEM JEST LINIA PROSTA.

• PRZYKŁAD 2

BRACHISTOCHRONA - TOR ŁĄCZĄCY PUNKTY A i B TAKI, ŻE

PUNKT MATERIALNY PORUSZAJĄCY SIĘ PO NIM BEZ TARCIA, POD WPŁYWEM GRAWITACJI, PRZEMIEŚCI SIĘ OD A DO B W NAJKRÓTSZYM CZASIE.

SZUKAMY MINIMUM CZEŚCI:

$$I = \int_{t_A}^{t_B} dt = \int_{x_A}^{x_B} \frac{ds}{v} = \int_{x_A}^{x_B} \frac{\sqrt{1+y'^2}}{v} dx =$$

Z ZACHOWANIEM ENERGII: $\frac{1}{2}mv^2 - mgy = E$; MOŻEMY TAK WYBRAĆ ENERGIĘ POTENCJALNĄ BY $E=0$; WTEDY:

$$\frac{1}{v} = \frac{1}{\sqrt{2gy}}$$

CZYLI $I = \frac{1}{\sqrt{2g}} \int_{x_A}^{x_B} \sqrt{\frac{1+y'^2}{y}} dx$; $F = \sqrt{\frac{1+y'^2}{y}}$

NIE ZALEŻY JAKNIE OD x , WIĘC MOŻEMY ROZWIĄZAĆ:

$$y' \frac{\partial F}{\partial y'} - F = C = \text{const}$$

~~$y' \frac{1}{2\sqrt{1+y'^2}} \cdot \frac{1+y'^2}{y} = C$~~

$$y' \frac{y'}{y(1+y'^2)} - \frac{1+y'^2}{\sqrt{y(1+y'^2)}} = C \quad | \cdot 2$$

$$\frac{1}{y(1+y'^2)} = C = \frac{1}{2a}$$

$$y(1+y'^2) = 2a \Rightarrow \frac{dy}{dx} = y' = \sqrt{\frac{2a}{y} - 1}$$

$$\frac{dy}{\sqrt{\frac{2a-y}{y}}} = dx$$

PODSTAWMY

$$y = a(1 - \cos\theta) \Rightarrow dy = a \sin\theta d\theta = 2a \sin\frac{\theta}{2} \cos\frac{\theta}{2} d\theta$$

$$dy = a \sin\theta d\theta = 2a \sin\frac{\theta}{2} \cos\frac{\theta}{2} d\theta$$

$$\frac{(2a \sin\frac{\theta}{2} \cos\frac{\theta}{2} d\theta) \cdot (\sqrt{2a} \sin\frac{\theta}{2})}{\sqrt{a(1+\cos\theta)}} = dx$$

$$\begin{aligned} \cos\theta &= \cos^2\frac{\theta}{2} - \sin^2\frac{\theta}{2} \\ &= 2\cos^2\frac{\theta}{2} - 1 \\ &= 1 - 2\sin^2\frac{\theta}{2} \end{aligned}$$

ALE $\frac{\cos\frac{\theta}{2} \cdot \sqrt{2a}}{\sqrt{a(1+\cos\theta)}} = \sqrt{\frac{2\cos^2\frac{\theta}{2}}{1+\cos\theta}} = 1 \Rightarrow$

$$2a \cdot \sin^2\frac{\theta}{2} d\theta = dx \quad | \int$$

CZYLI $x - x_0 = \int 2a \sin^2\frac{\theta}{2} d\theta = \int a(1 - \cos\theta) d\theta = a(\theta - \sin\theta)$

• MOŻEMY ZAPOŻYC $x_0=0$, ZNAJDUJEMY ROZWIĄZANIE W POSTACI PARAMETRYCZNY

$$\begin{cases} x = a(\theta - \sin\theta) \\ y = a(1 - \cos\theta) \end{cases}$$

ROZWIĄZANIE CYKLOIDY!
(KRZYWA JAKĄ ZAKREŚLA PUNKT LEŻĄCY NA OBWODZIE TOCZĄCEGO SIĘ KOŁA)

ZAGADNIENIE BRACHISTOCHRONY ROZWIĄZAŁ BERNOLLI W 1696 r.